

opusdei.org

Japó: una aventura educativa

En la part occidental del Japó, entre Osaka i Kobe, es troba la ciutat d'Ashiya. Allí va néixer fa 50 anys la primera obra corporativa de l'Opus Dei al Japó: Seido Language Institute.

14/03/2011

En la part occidental de Japó, a uns 900 metres d'altura, es troba un pintoresc parc nacional darrere de la ciutat de Kobe: la serralada de les muntanyes Rokko. En unes de les seves estribacions està situada la

ciutat d'Ashiya, equidistant de les grans metròpolis d'Osaka i Kobe. Bén comunicada per carretera i ferrocarril, Ashiya és coneguda en les guies turístiques com la “petita gran ciutat”, i el lloc on naixia l'any 1959 una obra corporativa de l'Opus Dei: Seido Language Institute .

Seido, que en japonès vol dir “Camí de l'esperit” o també “Camí de la virtut”, va tenir com a primera seu una casa típicament japonesa, amb portes de paper i habitacions de sòl de tatami, format amb palles de joncs trenada. A la porta d'entrada es podia llegir una placa que deia “Acadèmia Seido”, Seido Juku en l'idioma nipó. Al cap de pocs anys, els alumnes matriculats eren 200 i es va fer necessària la construcció d'una nova seu amb capacitat per a gairebé 600 estudiants. Aquesta nova seu es va inaugurar a la tardor de 1962 i va dur per primera vegada el nom de Seido Language Institute, en anglès, i

Seido Gaikokugo Kenkyusho, en japonès.

Des dels seus orígens, Seido Juku va tenir un caràcter marcadament solidari. Era un especial afany de servir la societat japonesa el que estava present en l'ànim dels primers membres de l'Opus Dei que van arribar a la terra del Sol Naixent. Quan van decidir engegar Seido sabien que es tractava d'una iniciativa educativa que venia a resoldre un problema per a moltes persones. En efecte, Japó es trobava llavors en plena expansió comercial i, en el nou context socioeconòmic, el coneixement d'idiomes era quelcom vital per a un poble que no podia usar la seva llengua i escriptura per a comunicar-se amb altres nacions. “Quan ens proposem estudiar anglès”, comenta Akihiro, antic alumne de Seido Language Institute, “els japonesos solem tenir problemes amb el vocabulari: si hi ha alguna

correspondència entre els dos idiomes, és pura casualitat. A això s'uneix que la gramàtica és molt diferent, per això aprendre aquest idioma resulta una tasca bastant àrdua”. De fet, pensant que seria útil obrir un institut d'idiomes, es van posar mans a l'obra. Van començar per formar professors i van procurar que tots ells s'especialitzessin en els mètodes més avançats d'ensenyament d'idiomes.

Amb l'experiència adquirida en uns anys, el personal directiu de Seido va decidir emprendre una tasca audaç i revolucionària: preparar un sistema propi d'ensenyament d'idiomes. L'objectiu era aconseguir un mètode complet i adequat a les característiques de l'idioma japonès. “Com a primícia d'aquell esforç inicial”, recorda David Sell, un veterà de Seido i catedràtic de lingüística, “va aparèixer un llibret de poques pàgines titulat ‘Pronunciation Drills

for Japanese Speakers' que amb el temps va anar augmentant de grandària fins a convertir-se en l'actual 'Pronunciation Manual' que ha superat amb escreix el milió d'exemplars venuts". De totes maneres, la dada més eloqüent de l'èxit d'aquella idea intrèpida és el nombre d'escoles i universitats que utilitzen el Seido System. A dia d'avui, són més de 600.

En l'elaboració del Seido System, els professors de Seido hi van dedicar molt temps i no pocs esforços. Com és habitual quan es comença un projecte amb pocs mitjans econòmics i materials, no van faltar dificultats de tot tipus: econòmiques, materials, etc. Entre els obstacles que va caldre superar, un dels més divertits va ser el dels primers enregistraments. Alguns professors, en efecte, van decidir gravar unes cintes de cassette perquè els alumnes poguessin aprendre a pronunciar millor

l'anglès. Però la idea, si bé convenient per als objectius didàctics, no era fàcilment realitzable. “En aquells temps no disposàvem dels moderns equips d'ara. Per a evitar que es filtressin sorolls de l'exterior, vam decidir esperar a la nit per a poder gravar, en el silenci de l'obscuritat, les cintes que servirien com a model”, evoca el professor Sell.

En 1971, l'Institut d'Idiomes va passar a formar part d'una organització nova de caràcter educatiu denominada “Seido Foundation for the Advancement of Education”, associació d'interès públic reconeguda pel govern provincial de Hyogo. La Fundació incloïa també una editorial i el Okuashiya Study Center, centre educatiu destinat a l'organització de seminaris, simposis i convivències, no només amb professors i alumnes de Seido, sinó que naixia com un

centre obert a altres escoles i universitats. En el mateix any es va portar a terme la construcció d'un nou edifici de quatre plantes, amb catorze aules i un laboratori d'idiomes de 70 llocs, que constitueix la seu actual de Seido Language Institute.

Amb el temps Seido Foundation ha promogut a diverses parts del país altres iniciatives educatives. Una de les principals és Seido Gakuen, entitat jurídica que ha erigit diversos col·legis d'ensenyament primari i mitjà a la província de Nagasaki. Gràcies a l'experiència de Seido, aquests col·legis es van esdevenir pioners de l'ensenyament de l'anglès per als alumnes més petits.

Un d'aquests col·legis, Seido Mikawadai, va obrir les seves portes el 1981. A l'inici comptava amb cinc professors i uns cent nens distribuïts en quatre cursos. Actualment, els

alumnes són prop de tres-cents i els professors una vintena. Entre els objectius educatius de la fundació Seido destaca l'espai primordial que els pares tenen en la tasca educativa dels fills. No només els pares de Mikawadai sinó també els dels altres col·legis, han correspost amb gran generositat: uns econòmicament; uns altres dedicant temps al manteniment dels edificis; un bon nombre d'ells col·laboren en les diverses activitats extraescolars. L'Open School, per exemple, seria com el símbol d'aquest esperit de col·laboració entre pares i professors. Aquesta jornada de "portes obertes" se celebra un diumenge de la primavera i un altre de la tardor, i és un dia en el qual acudeixen al col·legi pràcticament tots els pares. Es tracta d'un dia especial, d'unitat i d'agraïment recíprocs, en el qual els pares poden, entre altres coses, entrar en les aules

durant les classes i veure com estudien els seus fills.

La qualitat del programa elaborat per Seido ha estat reconeguda oficialment pel Govern japonès en els anys noranta, quan Seido Language Institute, al costat d'altres institucions educatives de reconegut prestigi, va ser convidat a formar part de la “Japan Association for the Language Education”, associació que promou i vigila sota els auspicis del Ministeri d'Educació els “standards” educatius i el nivell pedagògic dels instituts i escoles d'idiomes. No obstant això, l'alegria més gran de Seido, el millor premi que els promotors han rebut per aquests 50 anys de treball en el Japó, ha estat, sens dubte, el nombre d'alumnes i amics que han trobat la fe a través del testimoniatge cristià del personal docent.

Kiyoyuki Fuwa, que va conèixer Seido a la fi dels anys 60, poc abans d'acabar els seus estudis universitaris, és només una de les moltes històries. “Em va sorprendre gratament l'ambient d'estudi i la senzillesa que vaig trobar en el tracte”, relata Kiyoyuki, “i sobretot l'alegria que regnava en aquesta casa. Era tan agradable ser-hi que a l'any següent vaig sol·licitar-hi plaça i em vaig matricular també en un curs d'anglès. A més d'idiomes, aprenia altres coses que van canviar per complet el rumb de la meva vida. Atret per l'exemple dels professors, em vaig interessar per la religió que ells practicaven i que m'adonava que era el moitu de l'alegria que veia en ells. Vaig decidir estudiar el Catecisme i més tard vaig rebre el do de la fe”. La història de Kiyoyuki és una de les primeres d'una llarga sèrie de trobades amb la fe a través de Seido. Una de les últimes és la de Suzuki, estudiant a Ashiya, que, al

costat d'un grup d'amics, ha començat fa uns mesos l'estudi del Catecisme de l'Església Catòlica.

Entre altres iniciatives culturals de Seido Foundation està la Biblioteca de Valors Seido, que ha rebut el reconeixement i l'aprovació oficial per part del Govern de la província i de l'Ajuntament d'Ashiya. Aquest projecte desitja convertir-se en el futur en un important arxiu i en “un think-tank” pedagògic especialitzat en l'educació de valors ètics i morals. En aquests moments la biblioteca es troba en una etapa inicial però donant passos importants: traducció al japonès de nombrosos articles sobre qüestions ètiques, adquisició de llibres de referència internacional especialitzats en l'educació, obertura d'un portal a Internet, organització d'una sèrie de conferències sobre bioètica i altres temes d'actualitat en l'opinió pública.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/japo-una-
aventura-educativa/](https://opusdei.org/ca-es/article/japo-una-aventura-educativa/) (30/03/2026)